

בש"פ 3270/24 - שרון טופז נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3270/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

העורר: שרון טופז

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי (מרכז-לוד)
במ"ת 33093-01-24 (כבוד השופט ע' מיכלס)
שניתנה ביום 04.04.2024

בשם העורר: עו"ד ירון פורר

בשם המשיבה: עו"ד מיכל בלומנטל

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז (השופט ע' מיכלס) במ"ת 33093-01-24 שניתנה ביום 04.04.2024, בגדרה הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

תמצית עובדות כתב האישום והרקע לערר

2. ביום 15.01.2024, הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); נשיאת נשק בצוותא חדא, לפי סעיף 144(ב) לחוק; ומעשה פזיזות ורשלנות בנשק בצוותא חדא, לפי סעיף 338(א)(3) יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

3. על פי עובדות כתב האישום, בסמוך ליום 13.12.2023, החליט העורר ואדם אחר שזהותו אינה ידועה

עמוד 1

(להלן: האחר), להשליך רימון הלם אל עבר חצר ביתו של א.א (להלן: המתלונן). בין העורר לבין המתלונן אין כל היכרות מוקדמת. לשם מימוש תוכניתם הצטיידו העורר והאחר ברימון הלם; ובסמוך לשעה 15:40, הגיעו בסמוך לבית המתלונן, באמצעות אופנועו של העורר. האחר ירד מהאופנוע, שחרר את נצרת רימון ההלם והשליכו לעבר חצר בית המתלונן. מיד לאחר מכן, רץ האחר אל עבר העורר שהמתין על האופנוע, והשניים עזבו את המקום. רימון ההלם התפוצץ בחצר בית המתלונן, גרם לעשן ולרעש רב, והבהיל את המתלונן ששהה בביתו.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו.

5. ביום 15.02.2024, מצא בית משפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה, אולם ציין כי אין באפשרותו "להתעלם מקיומה של חולשה ראייתית מסוימת". בנסיבות אלו, הורה בית משפט קמא על הפניית העורר לשירות המבחן ועל הכנת תסקיר בעניינו. זאת, תוך התחשבות, בין היתר, בקושי הראייתי הקיים בתיק; ותוך בחינת האפשרות לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

6. ביום 04.04.2024, לאחר שהוגש תסקיר המעצר, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בפתח הדברים הובהר, שנגד העורר קמה עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות, בהינתן שמיחסת לו עבירת נשק, ועל כן הנטל להפריכה מונח לפתחו. עוד נקבע, כי נסיבות ביצוע העבירה ושתיקתו בחקירה מעידות על מסוכנותו. בית המשפט ציין עוד, כי שירות המבחן הגיש תסקיר שלילי בעניינו, תוך שהעריך שמהעורר נשקף סיכון גבוה. בנסיבות אלה נמצא, כי לא עלה בידי העורר להפריך את חזקת המסוכנות, כאשר התסקיר שהתקבל בעניינו רחוק מלמלא אחר דרישה זו. עוד צוין, כי שירות המבחן אומנם התרשם ממסירות המפקחים, אולם נמצא שהם אינם מתאימים בנסיבות. על כן, נקבע, כי נוכח המסוכנות הנשקפת מהעורר; העדר יכולת ליתן בעורר אמון; סימני שאלה שנתרו ללא מענה בנוגע לנסיבות האירוע; מערך פיקוחי אנושי שאינו מספק; המלצה שלילית של שירות המבחן; ועברו הפלילי המכביד, יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו. זאת, על אף החולשה המסוימת בראיות, שאין בה כדי להוות משקל נגד לשיקולי המעצר, ואף לא קרוב לכך.

7. על החלטה זו נסוב הערר שלפניי.

8. העורר טוען, כי שגה בית משפט קמא משלא הורה על שחרורו לחלופת מעצר או המשך מעצר באיזוק אלקטרוני. כך נטען, כי לא ניתן משקל לעובדה שהרימון לא גרם לשום נזק ממשי, וכי האחר הוא זה שהשליך את הרימון. עוד נטען, כי שגה בית משפט קמא שלא נתן משקל לנסיבות המצדיקות סטייה מתסקיר שלילי של שירות המבחן: לקושי הראייתי שקיים בתיק; לעובדה שהעורר עצור מזה שלושה חודשים; גילו; אורח חייו הנורמטיבי; ולכך שעברו הפלילי ישן. ביחס למפקחים נטען, כי בית משפט קמא לא שמע אותם, ולא אפשר להציג חלופת מעצר אחרת.

9. לאחר שעינתי בערר, על נספחיו, ונתתי דעתי לטענות הצדדים ובאי כוחם, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל, באופן חלקי, במובן זה שהתיק יושב לבית המשפט המחוזי לשם בחינת חלופות מעצר, על יסוד תסקיר נוסף שיוגש מטעם שירות המבחן. בתוך מכלול שיקוליי, נתתי דעתי, בין היתר, לגילו של העורר (יליד 1971); עבודתו כחשמלאי מיזוג אוויר מוסמך מזה 13 שנים באוניברסיטת 'בר אילן'; עברו הפלילי הרחוק; והעובדה שהינו עצור מזה 3 חודשים.

10. בהתאם לכך, אני מורה לשירות המבחן על הגשת תסקיר מעצר נוסף לבית המשפט המחוזי, בגדרו ייבחנו מפקחים נוספים שיוצעו על-ידי העורר, כמו גם אפשרויות לחלופות מעצר נוספות. בית המשפט המחוזי יקבע את המועד להגשת תסקיר כאמור, ולאחר שזה יוגש, יחליט בדבר תנאי מעצרו של העורר כחוכמתו ובהתאם למיטב שיקול דעתו.

ניתנה היום, י' בניסן התשפ"ד (18.4.2024).

שׁוֹפֵט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©